

บทปริทัศน์หนังสือ (Book Review)

Management Planning for Cultural Heritage: Places
and Their Significance.

Reference:

Taylor, Ken and Verdini, Giulio. 2022. Management Planning for Cultural Heritage: Places and Their Significance. London: Routledge. 260 pp.

โดย ธนิก เลิศชาญฤทธ์
คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

ในห้วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา เราได้ยิน ได้เห็น ได้ฟัง และได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับมรดกวัฒนธรรม (cultural heritage) ผ่านสื่อต่าง ๆ หลากหลายนานกว่าช่วงเวลาก่อนหน้านั้น อีกทั้งมีบทความ คู่มือ หนังสือ และสื่อสิ่งพิมพ์รูปแบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ สงวนรักษา การบริหารและการจัดการมรดกวัฒนธรรมได้รับการตีพิมพ์ออกสู่สาธารณะมากขึ้นด้วย เป็นที่น่าสังเกตด้วยว่าประเด็นหรือเนื้อหาสาระของผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์และนำเสนอขึ้นนี้มีแนวโน้มที่ให้ความสำคัญกับมรดกวัฒนธรรมประเภทที่เรียกว่ามรดกภูมิปัญญาหรือมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (intangible cultural heritage) มากขึ้น หนังสือที่ผู้ปริทัศน์เลือกนำมาปริทัศน์ในครั้งนี้ก็จัดอยู่ในกลุ่มหนังสือมุ่งเน้นเรื่องการจัดการมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้หรือมรดกวัฒนธรรมที่เป็นนามธรรม

หนังสือ *Management Planning for Cultural Heritage: Places and Their Significance* เขียนโดยนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านการอนุรักษ์/สงวนรักษามรดกวัฒนธรรม คือ Dr. Ken Taylor และ Dr. Giulio

Verdini ซึ่งมีพื้นฐานและประสบการณ์ด้านการจัดการมรดกวัฒนธรรมประเภทที่จับต้องได้ (เช่น มรดกสถาปัตยกรรม) แต่ก็ให้ความสนใจด้านภูมิทัศน์วัฒนธรรม (ซึ่งผนวกแนวคิดและมิติด้านภูมิปัญญาหรือมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้) ด้วยเช่นกัน ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าหนังสือเล่มนี้มีจุดเด่นในเรื่องการจัดการมรดกวัฒนธรรมที่ประสานแนวคิดในการสงวนรักษามรดกทางกายภาพและมรดกไร้รูปลักษณะหรือมรดกที่จับต้องไม่ได้ไว้ร่วมกัน หนังสือมีเนื้อหาที่ผู้เขียนแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก (ไม่นับบทนำและบทปิดท้ายหนังสือ) หรือถ้านับแยกออกเป็นบทก็มี 7 บท และมีภาพประกอบ (ภาพขาว-ดำ) และแผนผังอยู่จำนวนที่เหมาะสมพอสมควร ซึ่งเสริมให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น และแต่ละบทมีอ้างอิงท้ายบท ไม่มีบรรณานุกรมท้ายเล่ม

ในบทที่ 1 ซึ่งเป็นบทนำ ผู้เขียนปูพื้นให้ผู้อ่านเข้าใจความตั้งใจของผู้เขียนในการเขียนหนังสือเล่มนี้ เช่น ความหมายของคำว่ามรดก บริบทการใช้มรดก และความเชื่อมโยงของมรดกจากอดีตถึงปัจจุบัน จากนั้นก็กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของหนังสือที่ผู้เขียนบอกว่าต้องการให้หนังสือเล่มนี้นำเสนอตัวอย่างกรณีการจัดการมรดกวัฒนธรรมที่ดีที่สุด (best practices) โดยต้องการส่งเสริมแนวคิดการจัดการมรดกวัฒนธรรมที่เน้น “ประชาชนเป็นศูนย์กลางและการจัดการโดยอยู่บนฐานคุณค่าของมรดก” (people-centered value-based approach) ในตอนท้ายของบทที่ 1 ผู้เขียนยังได้กล่าวถึงแนวคิดภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม (cultural landscape) ซึ่งเป็นอีกแนวคิดหนึ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอเพื่อให้นักจัดการมรดกวัฒนธรรมนำไปปฏิบัติ และปิดท้ายด้วยนิยามศัพท์บางคำที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจร่วมกัน

บทที่ 2 (บทแรกในภาคที่ 1 ของหนังสือ) เป็นเรื่องเกี่ยวกับคุณค่าเชิงเศรษฐกิจของมรดกวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการใช้มรดก (หรือวัฒนธรรม) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น การใช้มรดกในเชิงการท่องเที่ยว ผู้เขียนเตือนสติว่าการใช้มรดกวัฒนธรรมในการพัฒนาเศรษฐกิจ

ควรคำนึงถึงคุณค่าเชิงจิตวิญญาณของสถานที่ ไม่ควรเน้นการ “ขาย” สิ่งที่เป็นกายภาพมากเกินไปจนละเลยหรือมองข้ามคุณค่าที่เป็นนามธรรมของแหล่งมรดกวัฒนธรรมและมองข้ามกลุ่มคนที่เรียกว่าเป็นคนชายขอบหรือกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นเจ้าของมรดกวัฒนธรรมและยังรักษามรดกวัฒนธรรมไว้อย่างยั่งยืนและหลากหลายด้วย การใช้มรดกวัฒนธรรมในเชิงเศรษฐกิจควรคำนึงถึงการรักษาความหลากหลายทางวัฒนธรรมด้วย ผู้เขียนได้ยกตัวอย่างกรณีในพื้นที่ต่าง ๆ ของโลก (เช่น เอเชีย ยุโรป แอฟริกา) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจจนนำไปสู่การทำลายแหล่งมรดกวัฒนธรรม (ทั้งทางกายภาพและนามธรรม) โดยเฉพาะอย่างยิ่งมรดกวัฒนธรรมในเมืองใหญ่หรือมหานครที่ขาดการวางแผนในการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรม อีกประเด็นที่ผู้เขียนกล่าวถึงคือการแบ่งปันผลประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจโดยใช้แหล่งมรดกวัฒนธรรม ผู้เขียนย้ำว่าควรสร้างความเป็นธรรมและความเท่าเทียมในการได้รับผลประโยชน์ (เช่น เงินรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวมรดก) และการมีส่วนร่วมในการกำหนดและการตัดสินใจว่าแหล่งมรดกใดควรได้รับการพัฒนาและการจัดการอย่างยั่งยืน

บทที่ 3 เป็นบทที่ค่อนข้างยาวและเป็นบทที่กล่าวถึงหลักการและหลักปฏิบัติในการจัดทำแผนการจัดการ (management plan) ผู้เขียนกล่าวว่าในการจัดทำแผนการจัดการ นักจัดการมรดกวัฒนธรรมต้องมีกระบวนการในการจัดทำแผนการจัดการ ตั้งแต่การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์และประเมินข้อมูล การกำหนดนโยบายการจัดการ การเลือกยุทธวิธีในการจัดการ ไปจนถึงการลงมือเขียนแผนการจัดการเพื่อให้นักจัดการนำลงมือปฏิบัติ ทั้งนี้ในทุกขั้นตอนของการจัดทำแผนการจัดการต้องปรึกษาหารือและร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในบทนี้ผู้เขียนยกตัวอย่างการทำให้แผนการจัดการแบบมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ และให้แง่คิดในการเลือกคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและพูดถึงประเด็นความเป็นของจริงแท้ (authenticity) ที่นักการจัดการมรดกวัฒนธรรมต้องทำความเข้าใจได้อย่างน่าสนใจ ตามมาด้วยการกล่าวถึง

ประเภทของคุณค่าของมรดกวัฒนธรรม ก่อนจะปิดท้ายบทด้วยเรื่องการจัดทำแผนที่ทางวัฒนธรรม (cultural mapping) ในฐานะที่เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในแผนการจัดการมรดกวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของประชาชน โดยผู้เขียนยังกล่าวด้วยว่าแผนที่ทางวัฒนธรรมนั้นควรบันทึกมรดกวัฒนธรรมเรื่องใดบ้าง

บทที่ 4 บทนี้ผู้เขียนสรุปความประเด็นสำคัญเกี่ยวกับหลักการในการจัดทำแผนการจัดการมรดกวัฒนธรรมที่ปรากฏในอนุสัญญา กฎบัตร และคำประกาศต่าง ๆ ที่องค์กรนานาชาติต่าง ๆ (เช่น UNESCO, ICCROM, ICOMOS) ได้จัดทำขึ้นมาและมักได้รับการอ้างอิงและนำไปปฏิบัติในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ เช่น Venice Charter, Burra Charter, UNESCO World Heritage Convention, UNESCO Recommendation on Historic Urban Landscape, The Nara Document on Authenticity, ICOMOS Principles for the Conservation of Heritage Sites in China, UNESCO's 2003 Convention for the Safeguarding of Intangible Cultural Heritage) ผู้เขียนสรุปสาระสำคัญและแสดงความเห็นต่อเนื้อหาของอนุสัญญา กฎบัตร และคำประกาศต่างๆ ได้อย่างกระชับและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหนังสือ

บทที่ 5 (บทแรกในภาคที่ 2 ของหนังสือ) ในมุมมองของผู้ปริทัศน์เห็นว่า เป็นบทที่เป็นหัวใจหรือศูนย์กลางของหนังสือเล่มนี้ กล่าวคือบทนี้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการแหล่งมรดกวัฒนธรรม ซึ่งผู้เขียนแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน (การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งมรดกวัฒนธรรม การประเมินและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดคุณค่าและความสำคัญของมรดกวัฒนธรรม การประเมินข้อมูลเพื่อให้เข้าใจแหล่งมรดกวัฒนธรรมอย่างครบถ้วนซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อรักษาคุณค่าของมรดกวัฒนธรรม และการนำข้อเสนอแนะไปปฏิบัติและการลงมือจัดการตามแผน ผู้เขียนได้บรรยายเกี่ยวกับขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนอย่างชัดเจนว่าแต่ละขั้นตอนควรดำเนินการอย่างไร มีแนวทางและหลักการสำคัญอะไรบ้าง เช่น เกณฑ์ในการกำหนดความเป็นของจริงแท้

เกณฑ์การระบุคุณค่าของมรดกวัฒนธรรม รวมทั้งวิธีการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการและการจัดทำแผนการจัดการมรดกวัฒนธรรมที่ผู้เขียนนำเสนอในบทที่ 1

บทที่ 6 เป็นบทต่อย้ำบทที่ 5 ในแง่ที่ว่าถ้าผู้นำหลักการ ขั้นตอน และแนวทางการจัดทำแผนการจัดการมรดกวัฒนธรรมที่กล่าวไว้ในบทที่ 5 มาลงปฏิบัติ (implementation) ในแหล่งมรดกวัฒนธรรมที่มีความเป็น urban landscape แล้วจะต้องทำอะไร โดยผู้เขียนยกตัวอย่างแนวคิด HUL (Historic Urban Landscape) ที่เสนอโดยยูเนสโกมาเป็นกรอบในการเสนอแนวทางการจัดทำแผนการจัดการมรดกวัฒนธรรมในเมืองใหญ่ โดยเน้นการรักษาความหลากหลาย มีความยั่งยืน ผู้คนมีส่วนร่วม มีการเปิดโอกาสให้มีการสร้างสรรค์และพัฒนาโดยไม่ทำให้มรดกวัฒนธรรมของกลุ่มคนใดกลุ่มหนึ่งหายไปหรือถูกมองข้าม และการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ในการจัดการ ทั้งนี้ผู้เขียนได้ยกตัวอย่างกรณีศึกษาในประเทศจีนซึ่งเริ่มมีการนำแนวคิดและหลักการการจัดการมรดกวัฒนธรรมอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืนมาใช้และประสบความสำเร็จ

บทที่ 7 เป็นบทปิดท้ายและสั้นที่สุดในหนังสือ บทนี้ผู้เขียนเน้นย้ำคำกล่าวนักคิดนักวิชาการชื่อดังด้านมรดกวัฒนธรรมอย่าง David Lowenthal ว่ามรดกมีอยู่ทุกแห่งหน มีหลากหลายประเภท และยังคงมีชีวิตชีวาในปัจจุบัน ดังนั้น สิ่งที่ท้าทายนักจัดการมรดกวัฒนธรรมก็คือจะทำอย่างไรให้มรดกวัฒนธรรมได้รับการจัดการในลักษณะที่ไม่หยุดนิ่ง มีความยั่งยืน ไม่ใช่เพียงการจัดการลักษณะทางกายภาพของมรดกวัฒนธรรม แต่ต้องคำนึงถึงส่วนที่เป็นนามธรรมหรือส่วนที่จับต้องไม่ได้ซึ่งแยกออกจากส่วนที่เป็นรูปธรรมไม่ได้ด้วย การจัดการมรดกวัฒนธรรมไม่มีสูตรสำเร็จตายตัวและควรมีการพัฒนาเทคนิควิธีการจัดการอยู่เสมอให้สอดคล้องกับวิวัฒนาการของสังคมทั้งปัจจุบันและในอนาคต

กล่าวโดยสรุป หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่เหมาะสมกับนักวิชาการด้านการจัดการมรดกวัฒนธรรม นักประวัติศาสตร์ นักโบราณคดี รวมถึงนักสังคมศาสตร์

และมนุษยศาสตร์ ไม่เหมาะกับผู้อ่านที่เป็นสาธารณชนทั่วไป เนื่องจากเป็นหนังสือวิชาการและเขียนด้วยภาษาวิชาการ อ่านยากสำหรับคนทั่วไป อย่างไรก็ตามหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่มีกรณีศึกษาที่สามารถนำไปประยุกต์/ปฏิบัติได้จริงภายใต้บริบทที่คล้ายกัน หนังสือกรณีศึกษาที่ย้ำเตือนนักจัดการมรดกวัฒนธรรมว่ามรดกวัฒนธรรมมีชีวิต มีจิตวิญญาณ และมีคุณค่าหลากหลายที่แตกต่างกันไปในสังคมบนโลกเรา

แนวปฏิบัติสำหรับการส่งบทความตีพิมพ์

หลักเกณฑ์การเขียนบทความ

วารสารมานุษยวิทยา ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร เป็นวารสารวิชาการที่เน้นองค์ความรู้ทางมานุษยวิทยา และสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยเปิดรับทั้งบทความทบทวน แนวคิดทฤษฎี บทความจากงานวิจัย บทความจากงานวิทยานิพนธ์ และบทความทั่วไปในประเด็นที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1. ผู้เขียนจะต้องส่งบทความต้นฉบับ โดยพิมพ์เว้นบรรทัดห่างแบบ single spacing ตัวอักษรใช้แบบ TH Sarabun PSK ขนาด 16 พอยต์ กระดาษขนาด A4 ความยาวของบทความระหว่าง 10,000-12,000 คำ (หรือ 17-20 หน้า ไม่รวมบรรณานุกรม) ชื่อบทความใช้ตัวหนาขนาด 19 พอยต์ ชื่อผู้เขียน ขนาด 16 พอยต์ (ใส่ตำแหน่งทางวิชาการนำหน้าชื่อ ใส่ชื่อหน่วยงานที่สังกัดตอนท้ายชื่อ) ระยะห่างระหว่างขอบกระดาษด้านบน ด้านล่าง ด้านซ้าย ด้านขวา 2.54 เซนติเมตร ตัวเลขให้ใช้เลขอารบิก

2. ให้มีบทคัดย่อ (Abstract) ทั้งไทยและอังกฤษอย่างละ 100-150 คำ คำสำคัญ (Keywords) ไม่เกิน 5 คำ

3. บทความที่มีการอ้างอิงถึงเอกสารและข้อเขียนทางวิชาการของผู้อื่น จะต้องรวมเอกสารอ้างอิงนั้นเข้าในตัวบท พร้อมระบุแหล่งอ้างอิง ปี พ.ศ. และเลขหน้าที่ชัดเจน

4. เชิงอรรถ ควรกระชับ และให้ปรากฏในท้ายบทความ (Endnote) ก่อนบรรณานุกรม

5. บรรณานุกรมได้กำหนดรูปแบบการอ้างอิงโดยปรับปรุงจากมาตรฐาน APA โดยให้มีการเรียงตามตัวอักษรของชื่อผู้เขียน โดยชื่อภาษาอังกฤษ ให้ขึ้นด้วยนามสกุล ตามด้วยชื่อต้น ส่วนภาษาไทย ให้ขึ้นด้วยชื่อ ตามด้วยนามสกุล ปี พ.ศ. ที่พิมพ์ ชื่อหนังสือ และสถานที่จัดพิมพ์

6. บทความจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในที่ใดมาก่อน และหมายเลขหน้าให้ไว้ตำแหน่งด้านล่างกลางตั้งแต่ต้นจนจบ (บทความที่ผ่านการพิจารณาเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมานุษยวิทยาแล้ว ไม่ต้องใส่เลขหน้า)

ระบบการอ้างอิงของบทความ

1. การอ้างอิงในบรรณานุกรม

1.1 รูปแบบการอ้างอิงหนังสือ

เสมอชัย พูลสุวรรณ. 2544. วิทยาศาสตร์กับความจริงในวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: คปไฟ.

1.1.1 หนังสือไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

หลากหลายชีวิตคนทำงาน. 2551. กรุงเทพฯ: แผนงานสุขภาวะองค์กรภาคเอกชน
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.

1.2 รูปแบบการอ้างอิงบทความในวารสารหรือนิตยสาร

ศรีศักร วัลลิโภดม. 2556. “กรุงเทพฯ ยศล่มแล้ว ลอยนรก ลงถุ”, *วารสารเมืองโบราณ*,
39(2): 15-32.

1.2.1 วารสารออนไลน์

กนกวรรณ ธรวารณ. 2562. “ความเป็นเพศในสังคมเมืองกรุงเทพ”, *วารสารมานุษยวิทยา*,
2(1): 87-118. สืบค้นจาก [https://www.sac.or.th/jasac/uploads/article/50/files/
5d63b6a4bc300.pdf](https://www.sac.or.th/jasac/uploads/article/50/files/5d63b6a4bc300.pdf)

1.3 รูปแบบการอ้างอิงบทความในหนังสือ

พิเชฐ สายพันธ์. 2557. “ชาติพันธุ์สถานะ: จากเสรีนิยมสู่เสรีนิยมใหม่”. ใน นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ (บก.),
ชาติพันธุ์กับเสรีนิยมใหม่. (หน้า 103-133). กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

1.4 รูปแบบการอ้างอิงวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าแบบอิสระ

ก้องสกล กวินวิฑู. 2545. *การสร้างร่างกายพลเมืองไทยในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม
พ.ศ.2481-2487*. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

1.5 รูปแบบการอ้างอิงจากเว็บไซต์

นลิน ญาณศิริ, สรจักร เกษมสุวรรณ, และ เปี่ยมศักดิ์ เมนะเสวต. *แหล่งที่มาของมลพิษทาง
ทะเลในอ่าวไทย*. สืบค้นจาก <http://www.healthcarethai.com/แหล่งที่มาของมลพิษทางทะเลในอ่าวไทย> (13 สิงหาคม 2557).

1.6 รูปแบบการอ้างอิงจากสัมภาษณ์

สุวรรณ จันทิวาสารกิจ. วิศวกรระบบ บริษัท ทู-วัน เทคโนโลยี จำกัด. (28 ตุลาคม 2548).
สัมภาษณ์.

1.7 บทความจากรายงานการประชุมวิชาการหรือการนำเสนอในงานสัมมนา
Unno, Anusorn. 2011. “Community Organization Council: Rethinking civic politics in Thai society”. *Paper presented at the 11th International Conference On Thai Studies, Bangkok, July 26-28.*

1.8 บทความที่เผยแพร่ในบล็อก

สามารถอ้างอิงบทความจากบล็อกต่าง ๆ ได้ในส่วนเนื้อหาบทความ โดยไม่จำเป็นต้องทำการอ้างอิงซ้ำในตอนท้าย แต่หากผู้เขียนต้องการอ้างอิงในตอนท้ายบทความด้วย ให้ระบุวันที่บทความได้รับการเผยแพร่ สามารถอ้างอิงได้ด้วยรูปแบบนี้

พรชัย ตระกูลวรานนท์. 2554. “แผนบริหารงานวัฒนธรรมของจีน,” *บล็อกของชุดโครงการวิจัยจีนศึกษา สกว.* 13 กรกฎาคม. http://chstudy.blogspot.com/2011/07/blog-post_13.html. (สืบค้นเมื่อ 13 สิงหาคม 2557).

1.9 การอ้างอิงเอกสารภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ

ให้ถอดเสียงของชื่อเอกสารด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ แล้วระบุคำแปล (ไทย/อังกฤษ) ของชื่อเอกสารนั้น ๆ ในวงเล็บ [...]

Xiaotong, Fei. 2006 [1948]. *Xiang Tu Zhong Guo*. [Rural China]. Shanghai: Shanghai People’s Publishing House.

2. การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

การอ้างอิงของผู้เขียน หากเป็น**ผู้เขียนชาวไทยให้อ้างโดยใช้ชื่อ** สำหรับ**ผู้เขียนต่างประเทศให้ใช้นามสกุล** ตามด้วยปี พ.ศ. ที่พิมพ์ และ/หรือเลขหน้าที่อ้างอิง ภายในวงเล็บ ตัวอย่างเช่น

อ้างอิงแบบไม่มีเลขหน้า (เสมอชัย, 2544) หรือ (อานันท์, 2555; Jagose, 2013) ศักดิ์สิทธิ์ (2552) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของสังคมมักเกิดจากความขัดแย้ง

อ้างอิงแบบมีเลขหน้า (อานันท์, 2555: 87) (Jagose, 2013: 104; Unno, 2011: 12)

การอ้างถ้อยความที่มีความยาวไม่เกิน 40 คำ ให้นำถ้อยความใส่ในอัญประกาศ เช่น กนกวรรณ ธรารวรรณ (2562: 92) กล่าวว่า “บทความนี้เป็นบทความที่วิเคราะห์ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในเมืองกรุงเทพมหานคร”

หากถ้อยความยาวเกิน 40 คำ ให้แยกออกมาจากตัวเนื้อหา โดยใช้ขนาดที่เล็กลง เป็น 14 พอยต์ และย่อหน้าเข้ามาจากขอบเล็กน้อย ตัวอย่างเช่น

ความรักแบบโรแมนติก จัดได้ว่าเป็นหัวข้อที่มีการศึกษากันน้อยมาก ในหมู่นักสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา สำหรับนักมานุษยวิทยาแล้ว การมองข้ามประเด็นดังกล่าว ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะความเชื่อที่ว่า โรมานซ์เป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมเฉพาะของยุโรปยุคกลาง

3. รูปภาพ/ตาราง/แผนภูมิ (ถ้ามี) ให้ระบุชื่อ คำอธิบาย และหมายเลขกำกับ รวมทั้งแหล่งที่มาในรูปแบบเดียวกับอ้างอิง ขนาดตัวอักษร 14 พอยต์ ไว้ด้านบนของตาราง (จัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ)

การใช้อักษรย่อ (Abbreviations)

ม.ป.ท. (N.P.)	แทนคำเต็มว่า ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ (no Place of publication)
ม.ป.พ. (n.p.)	แทนคำเต็มว่า ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์ (no publisher)
ม.ป.ป. (n.d.)	แทนคำเต็มว่า ไม่ปรากฏปีพิมพ์ (no date)
บก. (Ed. และ Eds.)	แทนคำเต็มว่า บรรณาธิการ (Editor และ Editors)

การเขียนชื่อผู้เขียน

1. ผู้เขียน 1 คน: ผู้เขียน1./ปีพิมพ์./ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.
2. ผู้เขียน 2 คน: ผู้เขียน1./และผู้เขียน2./ปีพิมพ์./ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.
3. ผู้เขียน 3 คนหรือมากกว่า 3 คน: ผู้เขียน1./ผู้เขียน2./และผู้เขียน3./ปีพิมพ์./ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์. หรือ ผู้เขียน1./และคณะ./ปีพิมพ์./ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

การพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์

เมื่อกองบรรณาธิการได้รับบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ จะจัดให้มีการกลั่นกรองเพื่อคัดเลือกเฉพาะบทความที่อยู่ในขอบข่ายของการตีพิมพ์ของวารสารฯ และมีระดับคุณภาพที่ยอมรับได้ โดยบทความที่ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินจากผู้ประเมินอย่างน้อย 2 คนจากผู้ประเมินจำนวน 3 คน และ/หรือ ผ่านการพิจารณาจากกองบรรณาธิการเป็นรายกรณี ซึ่งเป็นการประเมินโดยปกปิดชื่อและสถาบันของผู้เขียนหมด เห็นแต่เนื้อหาเท่านั้น (double blind) สำหรับบทความที่ได้รับการตอบรับอย่างมีเงื่อนไข ผู้เขียนบทความนั้นต้องดำเนินการแก้ไขให้เสร็จสมบูรณ์ภายในระยะเวลาที่กองบรรณาธิการระบุ เมื่อบทความได้ถูกตีพิมพ์เผยแพร่

ในวารสารฯ แล้ว บทความดังกล่าวจะถูกลำนำไปเผยแพร่บนเว็บไซต์ของวารสารฯ ด้วย ผู้เขียนแต่ละคนจะได้รับเล่มวารสารที่มีบทความของตนอยู่ จำนวนคนละ 3 เล่ม บทความที่ไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ประเมิน ทางกองบรรณาธิการจะแจ้งให้ผู้เขียนทราบ แต่จะไม่ส่งต้นฉบับคืนแก่ผู้เขียน

ข้อตกลงและจริยธรรมในการเผยแพร่บทความในวารสารมานุษยวิทยา (Publication Ethics)

สำหรับผู้เขียน (Duties of Authors)

1. ผู้เขียนต้องรับรองว่าผลงานที่ส่งมานั้นไม่เคยตีพิมพ์ที่ไหนมาก่อน และ/หรือต้องระบุอย่างชัดเจนว่าเป็นผลงานที่ได้ปรับปรุงแก้ไขมาจากผลงานใด
2. ผู้เขียนต้องรายงานรายละเอียดของการวิจัยโดยปราศจากการบิดเบือนข้อมูลหรือให้ข้อมูลที่เบี่ยงเบน
3. ผู้เขียนต้องอ้างอิงผลงานของผู้อื่น หากงานเหล่านั้นถูกนำมาใช้ในผลงานตัวเอง รวมทั้งจัดทำรายการอ้างอิงท้ายบทความ
4. ผู้เขียนต้องเขียนบทความวิจัยให้ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนดไว้ใน “แนวปฏิบัติสำหรับการส่งบทความตีพิมพ์” ของวารสารมานุษยวิทยา
5. ผู้เขียนที่มีชื่อในบทความทุกคนต้องเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการวิจัยจริง
6. ผู้เขียนต้องระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนในการทำวิจัยนี้ (ถ้ามี)
7. ผู้เขียนต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)
8. ผู้วิจัยที่ทำวิจัยในประเด็นที่ละเอียดอ่อนต่อความเป็นมนุษย์ กฎหมาย และความถูกต้องของมนุษย์(หรือสิ่งอื่น) ต้องทำการขอจริยธรรมการวิจัยในคนก่อน โดยผู้เขียนต้องแนบสำเนาเอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน (ถ้ามี)

สำหรับบรรณาธิการวารสาร (Duties of Editors)

1. บรรณาธิการวารสารควรพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ตนรับผิดชอบ
2. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียนและผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ
3. บรรณาธิการต้องคัดเลือกบทความที่จะตีพิมพ์หลังจากผ่านการประเมินบทความ

แล้วโดยพิจารณาจากความสำคัญ ความใหม่ ความเฉพาะ ความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ

4. บรรณาธิการต้องตรวจสอบบทความก่อนการตีพิมพ์และไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว

5. บรรณาธิการต้องไม่ปฏิเสธการตีพิมพ์บทความเพราะความสงสัยและ/หรือไม่แน่ใจ โดยต้องหาหลักฐานมาพิสูจน์ข้อสงสัยนั้นก่อน

6. บรรณาธิการต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียนและผู้ประเมิน

7. หากตรวจสอบพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่น (plagiarism) บรรณาธิการต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้นิพนธ์เพื่อขอคำชี้แจงประกอบการตัดสินใจในการประเมินผลบทความ

8. บรรณาธิการต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานของผู้อื่น (plagiarism) เพื่อให้แน่ใจว่าบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานผู้อื่น

9. บรรณาธิการต้องไม่มีส่วนในการพิจารณาคัดเลือกบทความที่ตนเป็นผู้เขียน

สำหรับผู้ประเมินบทความ (Duties of Reviewers)

1. ผู้ประเมินบทความต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง ในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ

2. ผู้ประเมินบทความต้องพิจารณาว่าตนเองมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์หรือไม่ เช่น เป็นผู้ร่วมโครงการหรือรู้จักผู้นิพนธ์เป็นการส่วนตัว หรือเหตุผลอื่น โดยผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความ

3. ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาจากความสำคัญและความเข้มข้นของเนื้อหา และคุณภาพของกรวิเคราะหงาน ผู้ประเมินบทความไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ

4. ผู้ประเมินต้องระบุผลงานวิจัยที่สำคัญและสอดคล้องกับบทความที่ผู้เขียนไม่ได้อ้างถึง เข้าไปในการประเมินบทความด้วย

5. หากผู้ประเมินพบว่ามีส่วนใดของบทความที่มีความเหมือนหรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบด้วย

การส่งต้นฉบับบทความ

ผู้เขียนบทความสามารถส่งบทความในระบบออนไลน์ โดยการลงทะเบียนที่เว็บไซต์ <https://www.tci-thaijo.org/> และเข้าสู่หน้าเพจวารสารมานุษยวิทยา (<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jasac/>) หลังจากนั้น ขอให้ท่านเลือกเมนูส่งบทความ (submissions) ระบบจะบอกขั้นตอนส่งบทความให้ท่านทราบ ทั้งนี้ขอให้ผู้เขียนบทความอ่านเงื่อนไข การส่งบทความและปฏิบัติตามให้ถูกต้อง เมื่อท่านส่งบทความแล้ว กองบรรณาธิการจะติดต่อและแจ้งให้ท่านทราบทางอีเมล

หมายเหตุ: ผู้ส่งบทความไม่ต้องระบุชื่อผู้แต่งไว้ในต้นฉบับบทความ แต่ให้กรอกข้อมูลผู้แต่งบทความไว้ในแบบฟอร์มการขอเสนอบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ฯ

Guidelines for submitting Articles for Publication

Criteria

The SAC Anthropological Journal is an academic journal that emphasizes anthropological knowledge and related fields. Accepting various articles, such as, reviewing theories, research articles, thesis articles, and general articles about socio-cultural change. The criteria for the preferred articles are the following;

1. The author must submit the original copy. With the preferred editing of 'single spacing', using the 'TH SarabunPSK' font with the letter size of 16 on A4 paper with 10,000-12,000 words (or 17-20 pages, not including the bibliography), article title set to 'bold' letters and the letter size must be at 19, author's name with the letter size of 16 (enter academic position at the prefix and affiliated department at the suffix), 2.54 cm. spacing between the top, bottom, left and right of paper's edge, and must use Arabic numerals.

2. Abstract must be included, both Thai and English, 100-150 words each and including no more than 5 keywords.

3. Articles with references and academic writings of others must be included in the article with details of its source, year and page(s).

4. The footnote must be concise and must be located at the End-Note before the bibliography.

5. The bibliography reference style has been revised according to the standard of the APA. The names of authors in the bibliography must be in alphabetical order. For the English section, start with the surname, follow by the given name. For the Thai section, start with the name, followed by the surname, published year, book title and publisher.

6. The article must have never been published.

The page numbers are to be positioned at the bottom-centre of the pages. (Articles that are approved for publication in the Anthropological Journal will not need page numbers).

Reference of the Article

1. Reference in the bibliography

1.1. Book reference format

Katz, J. N. 1995. *The Invention of Heterosexuality*. New York: Dutton Books.

1.2. Journal or magazine article reference format

Janes, C. R. and Corbett, K. K. 2009. "Anthropology and global health", *Annual Review of Anthropology*, 38: 167–183.

1.3. Book article reference format

Povinelli, E. A. 2011. "Disturbing Sexuality". in Halley, J. and Parker, A. (eds.), *After Sex? On Writing Since Queer Theory*. (pp. 257-269). Durham and London: Duke University Press.

1.4. Thesis or independent research reference format

Kasai, A. 2008. *Images of pain, images of pain relief: Multimodal expressive arts therapy and pain management*. MA thesis, California Institute of Integral Studies.

1.5. Website reference format

Borth, D. E. Telephone. Retrieved from <https://www.britannica.com/technology/telephone> (March 22, 2018).

1.6. Interview reference format

J. Doe. personal communication. (July 28, 2014). Interview.

1.7. Articles or presentations from academic seminars

Unno, A. 2011. "Community Organization Council: Rethinking civic politics in Thai society". *Paper presented at the 11th International Conference On Thai Studies*, Bangkok, July 26-28.

1.8. Articles from blogs

Freakonomics. 2010. *E-ZPass is a life-saver (literally)* [Blog post]. October 29. Retrieved from <http://freakonomics.blogs.nytimes.com/2010/10/29/e-zpass-is-a-life-saver-literally/> (Retrieved December 27, 2017).

1.9. Referring foreign language articles that are not in English

Produce a transcript of the document in English and specify translation of the document in brackets [...] (in Thai or English)

Xiaotong, Fei. 2006 [1948]. *Xiang Tu Zhong Guo*. [Rural China]. Shanghai: Shanghai People's Publishing House.

2. Insert References in Content

Referring to authors, if the author is Thai, only use the author's name. If the author is foreign, use the surname, followed by year of publication, and/or referred page(s) in brackets. For example;

Without referring to the page (Jagose, 2013)

Referring the page (Jagose, 2013: 104)

(Jagose, 2013) ...

To refer a quote, the quote must not exceed 40 words and the

quote must be in quotation marks and must use the ‘Italic’ text style. Example; “The concept is firmly endorsed in the modern world.”

If the quote exceeds 40 words, separate the quote from the content and use the font size of 14 and slightly margin the paragraphs. Example;

The majority spent at least half their household income on rent. One third devoted at least 80 percent to it. Of the tenants who did come to court and were evicted, only 1 in 6 had another place lined up: shelters or the apartments of friends or family. A few resigned themselves to the streets. Most simply did not know where they would go. (Desmond, 2016: 97)

3. Pictures/grids/charts (if applicable) must have names, details and assigned number. Including the source as same as the format for the article. Font size of 14, on top of the chart (middle of the page).

Consideration for the Article Before Publishing

When the editor receives the article for consideration for publication, the editor will edit the necessary and quality of the content that meets the journal’s requirements. The article must be approved for publication by at least 2 out of 3 assessors, by the double-blinded review system, and/or approved by the editorial staff. For articles that are accepted on condition, the author must revise the article within a period of time given by the editorial. When the article is published in the journal, the article will also be posted on the journal’s website. The authors will receive 3 copies of the journal that their article was published in. For articles that did not meet the requirements, the editorial will notify the author, but will not return the manuscript of the article.

Publication Ethics

Duties of Authors

1. The author assures that the work is contemporary and has never been published in any publication before and/or is stated clearly that the work is an improvement of a previous work.

2. The author must report the details of the research without distorting or falsifying the information.

3. The author must refer to the works of other authors, if those works are being used in the author's work, including the reference at the conclusion of the article.

4. The author must write the article accordingly to the "Guidelines for Article Submission for Publication" standard of JASAC.

5. All authors mentioned in the article must have had actual participation in the research.

6. The author must state the source of funding for the research (if applicable).

7. The author must state the conflict of interest (if applicable).

8. The author must have Human Research Ethics in the case that relates with the rules for distinguishing between right and wrong, acceptable and unacceptable behavior (if applicable).

Duties of Reviewers

1. The reviewer must keep the contents of the submitted article confidential from nonaffiliated persons during the duration of the confidentiality process.

2. After the reviewer has received the article from the editor and realizes that the reviewer has a conflict of interest with the author, such as, is a project member or personally knows the author or other reasons that the reviewer could not comment or give advice on the

article independently, the reviewer must notify the editor and decline the assessment of the article.

3. The reviewer must assess the article in the field of study that he/she is specialized in, by assessing the significance of the contents of the article to his/her related field, quality of analyzation and the concentration of work, and the reviewer must not use personal conclusions that do not have data to support the criteria for assessing the article.

4. The reviewer must specify notable and related research studies that the author did not included in the article that is being assessed.

5. If there are segments of the article that are similar or duplicate to other works, the reviewer must notify the editor.

Duties of Editors

1. The editor has the responsibility to consider the quality of the article to be published in the journal that they are responsible for.

2. The editor must not disclose the information of the author and reviewer to nonaffiliated persons during the duration of assessment of the article.

3. The editor must determine the article for publication after the assessment process, by determining the significance, uniqueness, clarity and consistency of the article to the journal's policies.

4. The editor must not publish the article that has been published by other publications.

5. The editor must not decline the publication of the article based on doubt and/or uncertainty, the editor must find confirmation to clarify the skepticism first.

6. The editor must not have a conflict of interest with the authors and the reviewers.

7. If the assessment process discovers that the work is suspected

of plagiarism, the editor must halt the process and contact the main author immediately for clarification, whether to accept or decline the publication of the article.

8. The editor must assess the work for plagiarism with a reliable program, ensuring that the article published in the journal is not suspected for plagiarism.

9. The editor must not determine the own article for publication.

Article Submission

Authors can submit article by registering at the website www.tci-thaijo.org and enter the page of the journal of anthropology (<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jasac/>). When you enter the page, you choose the submission menu. The system will automatically tell you the steps to submit the article. In this regard, the author must read the terms of the article submission and act accordingly. After that, the editorial team will contact you back and notify you via email.

